

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῇ:
 EN TΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ: EN TΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ:
 Ἐπίστα Σελ. 10 Ἐπίστα Σελ. 12
 Ἐξάμηνος 6 Ἐξάμηνος 7
 Τὴν ἑξῆς σελίδα καλεῖται 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

THE ALIEN FORCE

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Г Р А Ф И Я:

KENTRIKH OLOS.—'Ayuda Kólzon "Arid 26

ΕΤΟΣ ΙΓ'

APIO. 621

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου).

τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1918.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ἡ αὐτοδύνητος καὶ αὐτοσχεδόνος ἀλλὰ πανηγυρική καὶ ἐνδοσώδης προπομπὴ τῆς ἀπελθούσης Κυριακῆς πρεσβείας ἰσοτελεῖ μὴ ἀν ἐπὶ πλέον, πρὸς μυριάς ἀλλαις, ἐκδηλώσων τοῦ διακαστούτου πόθου τοῦ Κυρ. λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐμφανίζει σύναμα καὶ τὴν γνώμην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς τὴν σημασίαν καὶ δξίαν τῆς ἀποστολῆς τῆς πρεσβείας, ταύτης καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ἐπ'ἀνάγκης νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς πραγματικῆς σημασίας αὐτῆς.

Πᾶσα αἰσιοδοξία εἶνε ἐπιτετρα-
μένη περὶ τῆς προσεχοῦς τύχης
τῆς ἡμετέρας Νήσου, μὴ λησμο-
νῶμεν ὁμῶς διὰ καίτοι αὕτη ἐν
γούνασι τοῦ ἰαχυροτάτου σήμερον
κράτους ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀπὸ
τῆς γενναιοφροσύνης προπάντων
αὐτοῦ προσδοκῶμεν τὴν αἰόλιαν
ἐκβασιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Κυ-
ριακῆς πρεσβείας.

Παρά τῇ κυβερνήσει τῆς Μ.
Βρετανίας σὺν δαμιά ὑπάρχει ἀμ-
φιβολία περὶ τοῦ βαθυτάτου καὶ
σταθερωτάτου ἔθνικου φρονήματος
τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς
Κύπρου καὶ περὶ^{κτ} τοῦ δικαίω-
τος πλερ ἔχει αὐτὴ ἐπὶ τῆς ἔθνι-
κῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς, καὶ
ἂν ὑπάρχωσιν ἔτι οἱ ἀμφιδάλλον-
τες καὶ ἀμφοιβητοῦντες ταῦτα,
πρόκειται οὖν ὑπὸ ἀγνοίας ἢ
μοχθηρίας.

Ἡ παρουσία, ἄρα, τῆς Κυρι-
ακῆς προεβίβας ἐν Λονδίῳ ἔχει
τυπικὸν ὅλως χαρμηλῆρα, ὅπως
διατυπώσῃ καὶ διακηρύξῃ τὰ ἐ-
θνικὰ δίκαια τοῦ Κυρι. λαοῦ
καὶ τὴν σταθεράν αὐτῶν ἀμετάσταν
ἀπόφασιν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνι-
κῆς ἀποκαταστάσεώς του, ἐννομέ-
ου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπίστομος διατύπωσης καὶ δια-
κήρυξις αὕτη ὑπὸ τῶν ἐπισήμων
ἀντιπροσώπων τοῦ Κυπρ. λαοῦ
ἐξέλαρον τὴν ἡθικὴν ὑποχρέωσιν,
ἣν ἔχει ἡ Μ. Βρετανία ὡς ἀ-
ποδόσχῃ χῶραν Ἑλληνοκυπρίων
εἰς τὴν πόλιν καὶ ἔνδοξον Μη-
τρόπολιν αὐτῆς, καὶ τοῦτο συμ-
φῶνως πρὸς τὰς τοσάκας καὶ τό-
σον διατόρως δικηγευθείας ἐ-
παγγελίας τῶν κυβερνητῶν αὐτῆς
ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθε-
ρίας τῶν λαῶν.

Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις, εἴ-
ποτε ἤρνετο τὴν ὀδυνηρὰν ἀποκα-
τάστασιν τῆς Κύπρου, δὲν θὰ ἐ-
φωρᾶτο μόνον ἀνακόλουθον πρὸς
τὰς συζητάς δι' ἐγγενεῖς ἐπαγγελ-
ίας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἀνευλαβῆς
πρὸς τὴν τιμὴν αὐτὴν τοῦ Βρε-
τανικοῦ ἔθνους, ἐξ ὀνόματος τοῦ
ὁποίου ἐποιεῖτο τὰς ἐπαγγελίας
ταύτας καὶ ἐπ' ὀνόματι τούτων ἀ-
πέστειλεν-εἰς τὰ πεδία τῶν μα-
χῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν εἰς
τὰς ἡπείρους, τὰς θαλάσσας καὶ

τοὺς ὠκεανούς καθ' ἑκατομμύρια
τὰ γενναῖα τέκνα τῆς Μ. Βρεταν-
νίας.

Ἡ Κυριακὴ προσβεία, ὅρα,
ἐκπροσωπεῖ μὲν μικρὸν καὶ ἀδύ-
νατον λαόν, κέκτηται δὲ ὡς ἀκυ-
ταμάχγιον δύναμιν ἡδίκηνη ὑπερ-
τέραν πολλῶν μυριάδων λογγῶν
καὶ γεννάται τὸ ζήτημα, ἂν καὶ πῶς
θὰ δύνηθῃ τὰ χρησιμοποιήσει τὴν
δύναμιν ταύτην, ἐν περιπτώσει τε-
τονημένης διαταγμῆς τῆς Βρετα-
νικῆς κυβερνήσεως διὸς εἰσολαοδη-
τῶν δικαιοσύτων αἰτημάτων αὐτῆς.

Ἐν τῇ συνταγματικῇ αὐτῇ Μ. Βρετανίᾳ μεγάλην δοκεῖ ἐξουσίαν ἢ κοινὴν γνώμην καὶ πολλὰ ὑπάρχουσι μέσα εἰς ἑκκλησίαν πρὸς αὐτὴν εἶναι δὲ ταῦτα ἰδίᾳ αἱ δημόσιαι συναθροίσεις (meetings) καὶ ἡ δημοσιογραφία. Αἱ δημοδοιοὶ δημοσὶ συναθροίσεις ἢ συνέλευσεις πρέπει νὰ γίνωνται εἰς πολλὰ καὶ μεγάλα κέντρα τοῦ ἠνωμ. Βασιλείου καὶ πρέπει πρὸς τοῦτο νὰ τύχῃσι τῆς γενναϊοφρονος βοήθειας καὶ συνδρομῆς ἡμαῶντικῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν οἱ ἡμέτεροι ἀντιπρόσωποι, ἵνα πέλῃσι τὸ Βρετανικὸν κοινὸν καὶ κατακτήσῃσι τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ τῆς Κυβ. ὑποθέσεως, καὶ τοῦτο θὰ κατορθοῦτο ἂν ὑπάρξῃσι πολιτικοὶ καὶ παρὰ τὴν γνώμην τῆς κραταιοτάτης σήμερον Κυβερνήσεως νὰ ἀνυψάσῃσι τὴν σθεναρὰν συνηγορίαν ὑπὲρ τῆς Κυβ. ὑποθέσεως.

Ὁ τύπος πανταχοῦ τοῦ πεπο-
 λισμένου κόσμου καὶ εξαίρετως
 ἐν Ἀγγλίᾳ δοκεῖ ὁσαύτως μεγά-
 λην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώ-
 μης καὶ δι' αὐτῆς ἐπὶ τῶν σκέ-
 ψεων καὶ ἀποφάσεων τῶν ἐκίστο-
 ν κυβερνηθῶν. Ἐντεῦθεν γεννί-
 ται πάλιν τὸ ζήτημα, ἂν θὰ εὐ-
 ρεθῶσιν ἱκανὰ ἐν Μ. Βρετανίᾳ
 ἐφημερίδες, αἵτινες θὰ διέθετον
 τὰς στήλας αὐτῶν πρὸς συνηγο-
 ρίαν τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως
 ἐναντίον τῆς γνώμης τῆς Κυβε-
 ρήσεως· πρέπει δὲ νὰ ὑμολογηθώ-
 μεν δι' ἐλάχιστα τοῦτο ἐξήρτηται
 ἀπὸ τῆς Κυπριακῆς πρεσβείας, δι-
 οὗτι πληρὴ τῆς θῆικῆς δυνάμεως τοῦ
 δικαίου τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς οὐ-
 δὲν ἄλλο ἔχει μέσον ὥπως συνη-
 θῇ νὰ κεκοιμήσῃ ὑπὲρ ἐαυτῆς ἱκα-
 νῶς πολεμικὰς καὶ ἐκείνην μερίδα
 τοῦ Βρετανικοῦ τύπου.

Σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς εἶναι
 πασιγνώστον, ἡ Κυβέρνησις εἶναι
 οἰκουμένην, διαιτελούμενην δηλοῦ-
 τι ἐκ πασῶν τῶν κομματικῶν δι-
 ποχωρώσεων, καὶ αἱ ἐπὶ θύρας δου-
 λεύουσι ἐκλογὰ ὑπὸ τοιοῦτον πρό-
 γραμμα θὰ διεξαχθῶσιν, ὥστε ἡ
 γνώμη τῆς οἰκουμένης κυβερνή-
 σεως θὰ εἶναι καὶ γνώμη πάντων
 τῶν πολιτενομένων καὶ τοῦ βρε-
 τανικοῦ ὑπολαοῦ καὶ μετ' αὐτῶν καὶ
 τοῦ Βρετανικῆ-λαοῦ. Ἐν τοιαύτῃ
 ἡ Κυβερνητικὴ πρεσβεσία θὰ πλοῦ-

κρούσει εἰς ἀνυπέδβλητον ἡ πρό-
κομμα καὶ θά ἦτο ματαία πᾶσα
πρὸς ὑπερνεκρίαν αὐτοῦ ἀπόπειρα.
Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παρου-
σία τῆς προεστίας ἐν Ἀγγλίᾳ θὰ
ἀνέβαλεν περὶ τοῦ ὅς ἐπανάσσει
αὐτῆς θὰ ἐπεβάλλεται ὡς καθήκον
οὐδ' ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι ὁ συμμα-
χικός τύπος, ὁ Γαλλικός δηλονότι ἢ
ὁ Ἰταλικὸς θὰ ἀνελάρ' ἄνευ τῆς
συνηγορίας οὐνοδόσεως τῶν ὁποίων
θὰ ἀπέκρουεν ἡ Μ. Βρετανία, - τι
ὑπολείπεται μόνον ὁ Ἀμερικανι-
κός, ὅστις εἶναι βέβαιον δι' ὃ
συνηγορήσῃ οὐδεναρῶταται ὑπὲρ τῆς
Κυπριακῆς ὑποδόσεως, ἥτις ἐχει-
νυλάει ἐαυτῆς πλήρως πᾶσας τὰς
ἐπαγγελίας καὶ διακηρύξεις τοῦ
προέδρου Δροῦ Οὐίλσον, οὕτως
διεμενεύουσι καὶ τὰς ἀρχὰς συμ-
παγῆτος τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Πεποιθαμεν πάντοτε ἐπὶ τὸ δέ-
κασιν τῆς Κυβερ. ὑποθέσεως καὶ
τὸ φιλοδίκαιον καὶ τὴν γενναί-
οφροσύνην τῆς Βρετανικῆς κυβερ-
νήσεως καὶ τοῦ Βρετανικοῦ λα-
οῦ, ἂν ὅμως παρὰ πᾶσαν εὐλογίαν
ἄλλως προσδοκῶν' ἥδελε προσ-
κρούσει ἢ ὑπόθεσις ἡμῶν εἰς ἄρ-
νησιν τῆς Βρετανικῆς κυβερνή-
σεως, ὑπολείπεται ἡ ἐκκλησίᾳ πρὸς
ἅπαντα μὲν τὸν ἄλλον νεπολιτι-
ζόμενον κόσμον μάλιστα .δὲ πρὸς
τὸν Ἀμερικανικὸν λαόν, ὅστις ἀ-
πεδύθη εἰς τὸν τρομερώτατον πό-
λεμον μετὰ φλογεροῦ ἐνθουσια-
σμοῦ, μόνον ἐλαττήριον ἔχων τὴν
ἐλευθερίαν τοῦ κόσμου, οὐνικος καὶ
ἡ Κύπρος ἀποτιλεῖ ἱστορικώτατον
τμήμα καὶ δικαιοῦται νὰ ἐκκαλέσῃ
τὴν δικαιοσύνην ὑπόθεσιν αὐτῆς
εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἀμερικα-
νικοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις θὰ τε-
θῇ πάντως ἐνώπιον τοῦ Συνεδρι-
ου τῆς Εὐρώπης, διότι ἡ Κύπρος
ἀπετέλεν δι' ἑαυτῆς τῆς Βρετανικῆς
κατοχῆς τμήμα τῆς Ὀδοῦ. Ἀν-
τιτοχῆς ἀποσπαθὲν διὰ τῆς
διαμαρτυρίας τῆς Συνθήκης τοῦ
1878 καὶ διὰ λόγων διουικητικῶς
προσαρτιθὲν εἰς τὰς κτήσεις τῆς
Μ. Βρετανίας· δὲν εἶνε, ἄρα, ὑ-
πόθεσις ἐσωτερικῆς τῆς Μ. Βρε-
τανίας καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν κρί-
σιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνε-
δριου, ἐν ᾧ πρέπει διὰ τύχην ὀχρῶ-
δῆς συνηγορίας, ἐν ᾗ περιπτώσει
ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις ἡ ἄλλη
τις τῶν Συμμάχων θὰ εἶχεν ἄλ-
λας βλέψεις περὶ τῆς Κύπρου,
ἀντικειμένως πρὸς τὸ ἀπαρτῆραι
τὸν δίκαιον τῆς ἐθνικῆς ἀποκα-
ταστάσεως αὐτῆς. Αἶν βλέπομεν
δὲ ἄλλον φυσικὸν καὶ ἀπὸ καθή-
κοντος συνηγόρον τοῦ δικαίου τού-
του ἢ τὴν Προεδρεὺν Οὐρίλων, ὅ-
στις, ἐπ' ἀγαθῷ πάντων τῶν ξε-
νοκρατούμενων λαῶν, θὰ παρα-
καθίσῃ προσωπικῶς ἐν τῷ Συνε-
δρίῳ καὶ θὰ τηρήσῃ πάσας τὰς
ἀντιζητάς καὶ ἐνγενεῖς ἐπαγγελίας
αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα, ἂν ἡ Κυρ. πρε-
σβεία δὲν ἤθελεν ἀποσπᾶσαι παρὰ
τῆς Βρετανικῆς κυβερνήσεως οὐ-
γὴ καὶ ἀπελευθερίαν ἐλπίσκειν
περὶ τῆς ἐνστάσεως τῆς Κύπρου

μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πρῶτιστον θὰ
 εἴη καθήκον νὰ θέσῃ τὴν Κυβερ-
 νήσαντι ἀπὸ τῆς ἰδικῆς τῆς ἀπο-
 ψεως ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου, ἃν
 οὐκ διὰ τοῦ Ἕλληνος πληρεξού-
 τῃος, πάντως ὁμοῦς διὰ τοῦ τῶν
 Ἦνω. Πολιτικῶν, καὶ πρὸς τοῦ-
 το θὰ γένηται ἀνάγκη παγκυπρί-
 ων δημοψηφισμάτων, πρὸς τοιαύ-
 τῃν δὲ ἐίργειαν ἔδει νὰ ἔχῃ πα-
 ρασκευασθῇ ἡ ἄμειρος καὶ ταχεῖα
 ἐνέργεια.

ΟΥΧΙ ΒΑΥΚΑΛΗΜΑΤΑ
ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΣΚΑΙΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν Πρακτορεῖον ἐξακο-
λουθεῖ ἀποβλέπον κυρίως εἰς τὰς κομ-
ματικὰς βλέψεις τῶν ἐν Ἑλλάδι κρα-
τούντων καὶ μεταδίδει λεπτομερεῖας
πρὸς ἐξυπηρετήσαν τοῦτων καὶ τὰς
εἰδητικὰς σφιλῶναι διὰ χρωμάτων ζω-
ηρῶν καὶ συγκαλυπτόντων τὴν συγνήν
πραγματικότητά, ἀντὶ νὰ διαφωτίω-
σιν αὐταὶ τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας
περὶ τῆς ἀληθείας, ἐσονδήποτε πικρὰ
καὶ ἂν εἰναι αὐτῇ.

Πρόκειται σήμερα περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνογίμου καί, ἀν θεωρηθῇ, καί εἶναι ἐλευθέρως δ' Ἑλληνικῆς λαοῦ, εἰς αὐτὸν ἀνήκει νὰ διαδηλώσῃ σθεναρῶς τὰ ἐθνικὰ του ἐνέπνια τοῦ παγκοσμίῳ Ἀγέλει Πόλεω ἐν Βεροσάλλεισι ἐν ἐπιγινώσκει τὸν προβαλλομένον προσκοπομένον, ἄτινα γίνονται τῶσαν αἰ:θητῇ, καί ἀπηχοῦσι ταῖτα αἱ δηλώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι κρατοῦντων, παρὰ πάσαν τὴν προσπάθειαν πρὸς συγκαλύψιν τῆς σκαῖδς πραγματικότητος.

Χαρακτηριστικὸν τῆς διατηρουμένης
ἐπὶ ἐπισκοπῆς ἀντιλήψεως τῶν με-
γάλων ἑθνικῶν ὑποθέσεων ἀποτελεῖ
καὶ τὸ ἀγγελεῖσθαι διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ
Πρακτορίου, εἰς ἑ κ. Βενιζέλος ἐπα-
νελεῖσθαι ἐκ τῆς τελευταίας ἐπισκέψε-
ως του εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Συμ-
μάχων διεβραβύσας τὴν Βουλὴν ἐπὶ αἱ
ἐλπίδες τῆς Ἑλλάδος θὰ πραγ-
ματοποιηθῶσι, καὶ οἱ μὲν βενι-
ζελικοὶ βουλευταὶ παῖδαρχοὺς ἡσάπ-
σθαι τὴν χεῖρά του, οἱ δὲ ἀντιπο-
λιτευόμενοι ἀξιοπρεπῶς· ἐχαίρεισαν
δὲ χειραφάται.

Ἐάν ἐν προηγουμένῳ τῶν δηλώσεων τοῦτον τοῦ α. Βενιζέλου αἱ ἡμετέριαι διατυπώσεις τὴν ἀξίωσιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ α. Πολίτου καὶ διὰ βενιζελικῶν δημοσιογραφικῶν ὁργάνων, ἔδει το Πανελλήνιον νὰ χαίρειται τὰς δηλώσεις ταύτας μετὰ πάσης εὐφροσύνης· πῶς ὅμως, καὶ ἐμὴ μελαγχολήσῃ ἐπὶ ταύταις γνωρίζοντες αὐτοὶ οἱ ἐν Ἀθήναις κρατοῦντες παρακαταστὰς τῆς ἐλευθερωτικῆς ἀποκαταστάσεως, τῆς φυλῆς μας ἀπομυθῶν καὶ πολὺ τιμὰ τμήματά ἀποκαλεῖσθαι τῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἐκστάσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπισήμως ἄλλοτε ἀνηγορεύθῃ ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς μέγας σπουδαιότητος τῆς Εὐρώπης, καὶ τῆς διαχωρτικῆς ταύτης ἔδει εἰ Ἑλληνομίαν ν' ἀποδεχθῇ μετ' εὐγνωμοσύνης, καὶ χαρᾶς, καὶ ἐντολῆς ἡ παρούσα τοιαύτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ συνδιάσκεψιν δὲν ἐθεωρήθη τόσο ἀναγκαῖα μεταξὺ τῶν Συμμάχων, ἐνῇ πρὸς κεῖνον περὶ τῆς διεκδικήσεως αὐτῶν τῶν μεγάλων Εὐρωπαίων ζήτημάτων ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος περὶ τοῦ τῆς μέγαταις ἐνδιαφέρονται ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Κύπρος.

"Ὡς εὐχρηθόμεν ὅπως ἡ Βρε-
 τανικὴ κυβέρνησις, ἥτις ἤραγε τὴν
 Μ. Βρετανίαν εἰς πρωτοφανεῖς
 μεγαλύνει δι' ὅλης τῆς ἱστορίας
 αὐτῆς ἀνδραγαγήτης, ἐπιδειξέηται τὴν
 ἀπὸ μεγάλων παραδόσεων γενι-
 αφορροῦν τὴν τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ
 καὶ ἀπονεμῆν δικαιοσύνην εἰς τὴν
 Νῆσον ἡμῶν ἀποδίδουσα αὐτῇ
 ἐκεῖ ὅπου ἀνήκει ἀδιαφιλοκίητως
 δικαιοῦμαι ἱστορικῶ, ἐθνολογικῶ
 καὶ παντὶ ἄλλῳ.

Αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος πολλὰκις ἐ-
δήλωσε δημοσίᾳ διὰ ἐν τῇ πολιτικῇ
καὶ τῇ διπλωματικῇ προτιμῶν τὴν Ἀ-
λβανίαν γυμνὴν καὶ ἀποστερεμένην
τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ λοξοδρομίας ἐν-
τούτοις, προκειμένους περὶ τῶν μεγί-
στων ἔθνικων ὑποθέσεων φαίνεται
σκοτεινὸς καὶ δυσνήτος. Τὶ ἐννοεῖ
λέγων ἐλπίδα εἰς τῆς Ἐλ-
λὰδος; Ἐὰν ἀπώομεν εἰς τὰς
διατυπώσεις τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἐλ-
λάδος ἐπὶ τῶν ἀλυτρώτων ἑλληνικῶν
χωρῶν ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν δημοσι-
ογραφικῶν ὀργάνων καὶ αὐτῆς τῆς
ἐν Ἑλλάδι κρατούσης ἐξουσίας, αὐ-
ταὶ εἶναι ἀπελπιστικῶς περιεκομίζε-
ται καὶ πολλὴ ἀπέχουσι τῶν ἔθνικων
ἰδεῶν καὶ πόνων, εἰς τὸ Πανελλ-
ήνιον περιεπίει ἀπὸ τῶν ὑποδουλώ-
σεων αὐτοῦ μέχρι σήμερον καὶ ἔτι
ἐξετέθη εἰς θυσίας καὶ δυστυχίας καὶ
πάντα τὰ θεῖνά, ἔσον οὐδὲν ἄλλο μι-
κρόν ἢ μέγα ἔδωκεν ἐν τῷ κόσμῳ
ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ.

Πρέπει να μη λησμονώμεν σήμερα ότι πρόκειται περί εθνικής και αποκατασκευής λύσεων και διαρρυθμίσεων: πάντων των ζητημάτων περί εθνικών-εδαφικών αξιώσεων των πολιτισμένων λαών, και των "Ελλήνων" τούτων. Ο Έλληνας είχε πάντοτε και έχει αμφί και αποκατασταλλώμενη Έννοια αυτών, καταπληρώσει δε βλέπων ότι οι κατέχοντες την ανωτάτην αρχήν εν Ελλάδι περιπότισαν και άνωρετήσαν ταυτά άπελπιότατα.

Αἰγαίου καὶ τῆς Ἀνατ. Μεσογείου οὐδὲ ποτε οὐδεὶς ἠμφισβήτησε καὶ ὁμοφώνως ὡς τῆς Εὐρώπης εἶναι κατακεκρωμέναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὥστε ἡ προσάρτησις αὐτῶν νὰ εἶναι μὲν ἐκτενὲς γεγονός, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἴκωνται εἰς τὴν ἑθνικὴν ἐδαφικὴν ἀξίωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Διὰ ταῦτα πᾶσαι αἱ Ἑλληνικαὶ
κυβερνήσεις, ἀπὸ τῆς ἀνδριστεως τοῦ
Ἑλληνικοῦ Βασιλεῦς γέγοντο πάν-
τοτε ὅσους περὶ τῆς τελικῆς τύχης
τῶν νήσων τούτων, μετὰ πολλῆς ὀ-
μως καὶ ἀγωνιώδους ἐπαγροπνήσεως
ἐπετηρώσαντες τὸς τύχας τῶν ἡπειρω-
τικῶν ἀλυτρώτων Ἑλληνικῶν χωρῶν
ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ καὶ
ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Τῇ 1891, ὡς εἶπον, οἱ ἡμέτεροι ἀναγγάσαντες, ἐκτε-φύσαντες Καρχηδόνας κόμης Γεῖρας ἔλεγε πρὸς τὴν Γάλλου ὑπουργὸν τῶν ἱερωτικῶν κ. Ριπὸν «ὅτι ἡ Ρωσία, ἔσπεργα μὲν τὴν κατοχὴν καὶ φύλαξιν τῆς ἑκωνταετηντοῦποδῶλεως καὶ τῶν ἱεροθμῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας, ἄλλως ὅμως θὰ εἶχε τὸν πρῶτον ἂν ἤθελον καταλάβῃ αὐτὴν οἱ Ἀυστριακοὶ καὶ οἱ Ἑλληνας».

τότε τῆς χρεωκοπίας, ἀδωρετω μετὰ
τῆς Αὐστρίας ἢ ἀντὶ τῆς τῆς Ρωσ-
ίας ἐν Κηπόλει, καὶ σήμερον ἡ διπλά-
σια σκευή. Ἑλλάς διὰ τῶν δύο ἐνδύ-
ξων πολέμων καὶ μετὰ τὰς μεγάλας
θυσίας καὶ ὑπερβολὰς πρὸς τοὺς Συμ-
μάχους κατὰ τὸν δεινότερον πόλεμον,
οὐ μόνον ἐν λαμβάνεται ἡ πῶλη ἐν τῇ
διευθετήσει τοῦ ζητήματος τῆς Κηπό-
λεως καὶ τῶν Πορθίων ἀλλὰ καὶ
ἀποκλείεται τέλεος πάσης διεκδική-
σεως ἐκ αὐτῶν.

“Ὅπερ δὲ χειρίστον, αὐτὴ ἡ κρα-
 ρουσα ἐν Ἑλλάδι βενεῖ· ἐλίκη ἐξου-
 σία ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ
 παραιτεῖται τὴν διακρίσιν ἀν-
 ὤσων τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἄλλους
 προάφρηται τῆς Κηρύσεως καὶ τῶν
 Μικρασιατικῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν,
 καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην ἀπὸ κράτος
 ἀνεξαρτήτων ἀθλῶν ὅπὸ τίνα τύπον
 καὶ τίνα κυβέρνησαν, διὰ τὴν Μ.
 Ἀσίαν δὲ τὴν αὐτονομίαν, καὶ ταύ-
 την ἀθλῶν ὅπὸ τίνας συνθήκας καὶ
 ὑπὸ τίνα μορφήν.

Τοιαύτη πολιτεία περὶ τῶν μεγίστων καὶ ὀφίστων ἔθνικων ἰδευομένων καὶ συμπεριφερόμενων ἀποτελεῖ ἀνεπαρόχιστον ἀδίκημα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τείνει νὰ ἀφαιρήσῃ αὐτὸν τὸ ἰσχυρότατον καὶ ἀσφαλέστατον στήριγμα τῆς πλήρους ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του καὶ τοῦ ἔθνικου μέλλοντος καὶ μεγαλείου αὐτοῦ.

Ἀνέλιπτος καὶ ἀδόκητος ὁλος παρόστη εὐκαιρία πρὸς ἀσφαλὲς δικαίωσιν τῶν Ἑλληνικωτάτων τούτων χωρῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ κρηπίδιον καὶ τὴν στυλοβάτην τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀφού ἐξετοπίσθῃ ἡ ἐπιρροή των ἀνιζηλος, ἡ Ρωσία, καὶ ἐξηλεφθῇ ἡ Ἀσερία, ἡ δὲ Γερμανία τοῦ Κάιζερ, ἥτις ἡγεῖται ῥᾶσις ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐπικράτησιν ἐν Ἀνατολῇ, κείται καὶ αὕτη ἐκτάδην ἐκμηδενισθεῖσα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰς τίνα ἄλλον ἀνέχουσιν ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ οἱ Πορτοῦ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Μ. Ἀσία εἰμὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν;

Τίνας λοιπὸν εἶνε αἱ ἐλπίδες
τῆς Ἑλλάδος, ὧν διαβεβαίω ὁ κ.
Βενιζέλος τὴν προσηγή προπαγοποι-
οῦσαν; Ὅταν ἐκάλει καὶ ἔσους τὴν
Ἑλλάδα εἰς τὸν πόλεμον ἐμπηγ-
λετο τὴν δολοφονικῇν ἀποκατά-
τάσασιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς; ἔ-
και σήμερον κατὰ τὴν μοναδικὴν
καὶ ἀνέλιπτον εὐκαιρίαν δὲν διατυ-
πώνει σαφῶς τὴν ἀρίστην ταύτην τοῦ
Ἑλληγνισμοῦ; Καὶ ἂν αὐτὸς διατάξῃ ἢ
δυσπιστῇ πρὸς τὰ μεγάλα καὶ ἀπα-
ράγραστα δικαιώματα τοῦ Ἑλληγ-
νισμοῦ, διατὶ δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοῦτον
ἐλευθερίως καὶ σινοῖ τοὺς νὰ διαχη-
ρῶνται καὶ διεκδικῶνται αὐτά;

‘Ὡς εἶπε ἀδρίστος καὶ ἀσφαλὴς ἡ
διατύπωσις τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιώσεων
ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, οὕτως ἀμφι-
βολαὶ καὶ ἀδρίστοι ἐγένοντο καὶ αἱ
ἐπαγγελίαι τῶν Συμμάχων περὶ τῆς
ἐκνοποτίσεως τῶν Ἑλληνικῶν δι-
κατῶν.

Ἐξοριστά ἐπὶ μάντα Πολωνῶν

Τέτοιον και 'Ιουδαϊσμοῦν και τινες φυλὰι 'Αραβικὰ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς τὰς Συμμάχων καὶ νόμιμοι ἀρχαί, ἐκπροσωποῦσαι ἐθνότητας, ὧν αἱ χώραι ἀπέτελουν μέχρι χθὲς ἑκφρασιν γεωγραφικὴν, και εἰς τὰ κοινά ταῦτα παρεσχέθησαν διαβεβαιώσεις και ἐπαγγελιαὶ ἐπισημοὶ περὶ ἀπελευθέρωσης τῶν ἐρεθιστῶν αὐτῶν τοῦδε μόνον εἰς τὰ ρυλτικὰ ἀλλὰ και εἰς τὰ ἱστορικὰ ἔρια τῶν χωρῶν ταύτων.

της Συνεννόησας και επί τούτοις τρι-
ακοσίας χιλιάδας στρατού και τὸν ἐμ-
πορικὸν στόλον αὐτῆς, αὐτὴ πενιά-
σασα καὶ γυμνητεύσασα εἰσέταται ἐν
ἐλλάσει μοῖρα κοινῶν κομιτῶν καὶ
κινδυνεύει νὰ ἴδῃ ματαιούμενα καὶ
ἐνηνθηνέμενα τὰ δικαιώματα καὶ
ἐγγενέστατα ἰδεώδη αὐτῆς, ὑπὲρ ὧν
ἀγωνίζεται καὶ αἰματοκυλίζεται ἐπὶ
πάντε σχεδὸν αἰῶνας.

Ἐνῶπιον τηλικούτου κινδύνου ἐ-
θνικοῦ ὁ κ. Βενιζέλος, ἀντὶ νὰ προ-
καλέσῃ παναλλήνιον ἐξέγερσιν καὶ
διαρκεστέραν τοῦ Ἑλληνικοῦ κινή-
ματος, καταβύκαλξεν τούτον δι'
ἀπορίτων ἐπαγγελιῶν καὶ κατακοιμή-
σει ὑπὸ μανδραχόδα, ἵνα ὅταν ἐξεγερ-
θῇ οὗτος εἴνε ἀνίκανος νὰ διεκδική-
σῃ τὰ ἀνηλεῶς παραβιασθέντα καὶ
λακταρηθέντα δικαιώματά του.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

[Καθ' ἃ ὑπεσχόμεθα ἐν τῇ προηγμέντῃ φύλλῳ
παραθέτομεν ὡς τὸν λόγον τοῦ κ. Κλεμανσώ με-
τὰ τοὺς τῶν κ. κ. Δεσσονέλλ καὶ Πισσων].

Ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Κλεμανσώ.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς μετὰ τοῦ-
το λέγει: Ἐγὼ τὸν λόγον ὁ κ. Κλε-
μανσώ, πρόεδρος τοῦ βουλευτικῆς
συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τοῦ πολέ-
μου. (Ζωηρὰ ἐπανειλημμένα χειρο-
κροτήματα).

Ὁ κ. Γ. Κλεμανσώ.—Κύριοι, συγ-
κινούμαι μέχρι τῶν μυχαϊσμάτων τῆς
καρδίας μου διὰ τῆς ἐπιδηλώσεως
ταύτης τῆς φυλῆς. Ἄλλ' ἐπαρτήσθε μοι
νὰ εἶπω, δὲν ζητῶ τσοῦτσας τιμῆς.
Ὁ, κ. ἐπὶ κεραεῖ, ἡ Γαλλία τὸ ἐπὶ κεραεῖ.
Αὐτὴ τὸ ἐπὶ κεραεῖ δι' ἡμῶν καὶ δι' ὑ-
μῶν. Ἰδοὺ δὲν πρέπει νὰ λη-
σμονώμεν... (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Ρεδουά.—Καὶ ὁ στρατὸς
τῆς Θεσσαλονίκης;

Κλεμανσώ.—Ἐάν εἴναι ἔγκλη-
μα δὲν ἐχρησιμοποίησα ὡς κάλλιον
ἡδυνήθην καὶ διὰ τὸ καλὸν τῆς Γαλ-
λίας ὅργανα δράσεως εἴνα μοι πα-
ρεχωρήθησαν, τὸ ἐγκλημα τοῦτο ἀνα-
γνωρίζω μεγαλοφώνως. (Ζωηρὰ χει-
ροκροτήματα).

(Ὁ κ. Κλεμανσώ ἀναγινώσκει ἐπει-
τα τοὺς δροῦς τῆς ἀνακοινῆς μετὰ τῆς
Ἀδοστίας).

Ὁ κ. Κλεμανσώ.—Ἀνέγνω-
σα λέξιν πρὸς λέξιν τὸ κείμενον τῆς
ἀνακοινῆς, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ χωρὶς
οὐδὲν νὰ μεταβληθῇ ἐν αὐτῇ.

Ἡ συνδιάσκεψις τῶν Βερσαλλίων
ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς ψῆς,
καθώστε τοὺς δροῦς τριπλῆς ἀνακοι-
νῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Τουρ-
κίαν καὶ τὴν Ἀδοστίαν.

Αἱ τρεῖς αὗται ἀνακοινῆς ἐγένοντο
ἀποδεκταὶ παρ' αὐτῶν τὰ τρία ἀπα-
ραίτητα σημεῖα τῆς ἀποδοτικῆς
τῆς Γερμανίας ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὸν
πόλεμον ἀπολείπονσιν αὐτὸν σήμερον.
(Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Τὸ ἀντικείμενον συμμαχικῶν Συμβού-
λιον τῶν Βερσαλλίων καθώρισε ὡ-
σαύτως τοὺς δροῦς ἀνακοινῆς ζητηθεί-
σης, ἐκστειλέσθαι παρὰ τῆς Γερμανίας.
Οἱ δροῖ αὗται ἀνακοινῆς ταύτης δι-
εβιβάσθησαν πρὸς τὸν πρόεδρον
κ. Οὐλσταν, ὅστις, ἂν τοὺς ἐπιδοκιμα-
σῇ, θὰ γνωρίσῃ αὐτοὺς πρὸς τὴν αὐ-
τοκρατορικὴν καὶ δημοκρατικὴν κυβέρ-
νησιν. (Χειροκροτήματα καὶ γέλωτες).

Ἰνα γνωρίσῃ τοὺς δροῦς τῆς ἀνα-
κοινῆς ταύτης θὰ ἀρκεῖ εἰς τὸν αὐ-
τοκρατορικὸν τῆς Γερμανίας ν' ἀποταθῇ
πρὸς τὸν Στρατάρχην Φύς. (Χειροκρο-
τήματα).

Τὸ πνεῦμα δι' ὃ συνελήφθη καὶ
συνετάχθη τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔγγρα-
φον εἶναι ταυτὲς πρὸς ἑκατόν ὅσον ἐ-
νέανυσεν τὰ ἐκείνη ἄλλα. (Χειροκροτή-
ματα).

Θὰ καθιερώσῃ τὸ βήματος ἂν μὴ
εἶχον τὰ προοιμίον δύο λέξεις:

Ἀναμνηστικὸς τοῦ 1871.—

Ἡ ἀναμνηστικὴ ἀνακοινῆς.

Μοι εἶναι ἀδύνατον, ὅταν ἐνθυμο-
μῃ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐξ ἡμῶν τῶν 1871
καὶ ἐγενόμην—εἶμαι ὁ τελευταῖος ἐ-
πί τῶν ἐξ αὐτῶν—εἰς τὸν ὑπογράφον-
τα τὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀπο-
σπαστικῆς τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης.

Ὁ κ. Σαρκοζὶ.—Καὶ ὁ τελευ-
ταῖος ἐπί τῶν ἐξ αὐτῶν.

Κλεμανσώ.—

Μοι εἶναι ἀδύ-
νατον κατὰ τὴν ὥραν ταύτην δι-
εἰρήνην δὲν εἶναι ὅσον τινες πιστεύ-
ουσιν ἐγγὺς, ἀλλ' ὅτι ἡ εἰρήνη ἐγένετο
βεβαία, ἡ νίκη δὲ ἡμῶν ἐξηφα-
λισμένη, μοι εἶναι ἀδύνατον τῇ στιγμῇ
ταύτῃ νὰ κατεῖδω τὸ βήματος καὶ
νὰ ἀποτιμῶ φρόνον τιμῆς εἰς ἐκείνους αἰ-
ῶνας.

τινὲς ἔχον τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐ-
θεσαν εἰς ἔργον τὴν ἀπειρομαθήτη
προσπάθειαν ἥτις συντελεῖται τὴν
στιγμὴν ταύτην.

Θέλω νὰ εἶπω περὶ τοῦ Γαμβέ-
ττα (ἐγγράφον αἱ κ. κ. βουλευταί).—Ζω-
ηρὰ χειροκροτήματα) ὅστις ἀμυνόμε-
νος διὰ τὴν πατρίδα, ἐν τῇ γούρῃ ἡ νίκη
ἦτο ἀδύνατος, οὐδέποτε ἀπῆλπισεν (νέα
χειροκροτήματα).

Μετ' αὐτοὺ καὶ τοῦ Σαρζὶ ἐνῆψα-
σα ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου
καὶ, ἀλλήθως, δὲν σκέπτομαι ὅτι
συνέβη ἀπὸ πενήντα ἐτῶν, διερω-
τῶ ἑμᾶς, ἂν ὁ πόλεμος ἐξελικτοῦ-
θῃσιν.

Ἡ μνήμη μοι φέρεται πρὸς τὸν
Γαμβέτταν, πρὸς τὸν Σαρζὶ—Κεσνέρ
τὸν δῆμαρχον τοῦ Στρασβούργου, ὅ-
στις ἐν Βορδὼ ὑπέκρινεν ὑπὸ λύπης.

Θέλω ἵνα ἡ σκέψις ἡμῶν στραφῇ
πρὸς ἐκείνους καὶ ὅταν αἱ τρομεραὶ
ἐκείνη αἰσθηταὶ πύλαι, ὡς ἐκείσε καθ'
ἡμῶν ἡ Γερμανία, ἀνοιγῶσι, νὰ ἐπ-
ωμεν πρὸς αὐτοὺς: «Διάρθετε πρῶ-
τον! Ἐδεῖξτε τὸν δρόμον!» (Ζωηρὰ
χειροκροτήματα).

Θὰ ἦθελον νὰ προσθέσω ἕνα λό-
γον ὅν θεῶν καλὸν νὰ ἐμβάλω εἰς
τὰ πνεύματα ὑμῶν καὶ ὑπάρχει ἐν
αὐτοῖς βεβαίως.

Ἐρχεται ἡ ὥρα, καθόσθιν τὰ προ-
βλήματα τοῦ πολέμου ἀρχοῦνται ἐξα-
φανίζεσθαι, ὅπως ἐνοήσονται, νὰ νῆα
καθῆκοντα εἶναι θὰ ἐπερθεῖται δι' ἡ-
μῶν (πολὺ καλὰ, πολὺ καλὰ!).

Εἶπον δὲ ἦθελον τὸν πόλεμον.
Μάλιστα, τὸν πόλεμον διὰ τὴν εἰρήνην
μετὰ δικαιοσύνης καὶ δικαίου, μετὰ
τὴν ἀναγκαίαν ἐγγυήσων. (Νέα χειρο-
κροτήματα).

Πάντα τὰ προβλήματα, διοικήσεως,
πολιτικῆς, οἰκονομίας, κοινωνιολογίας,
χρηματιστικῆς, θὰ τεθῶσι ταυτοχρόνως.

Ὁ πόλεμος οὗτος εἶνε ὁ τρομερό-
τατος, ἐξ ὧν εἶδε ποτε ὁ κόσμος.
Καὶ μετὰ τῶν ἐπιστημονικῶν προ-
όδων, πρέπει νὰ μεταχειρισθῶ τὴν
λέξιν ταύτην, ἥ: ἔχει σημασίαν, μετὰ
τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπου θὰ εἶχον πάντες
οἱ λαοὶ ἐρετῆς ὅπως ἀποδοῦσιν εἰς
τὴν μάχην ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὰ δικαιώ-
ματά, διερωτῶμαι, κατὰ τινὰ νέον
πόλεμον εἰ θὰ ἀσπέντο ἡ ἀνθρω-
πότης! (Κίνησις).

Τὰ μεταπολεμικὰ προβλή- ματα.

Τοῦτο δὲν τὸν θέλω εἶναι ὁμοῦς ἀ-
νάγκη νὰ τοῦ εἶπω. Ἄλλ' ἂν εἶναι ὠραῖοι
οἱ λόγοι, αἱ πράξεις εἶναι δύσκολοι, ἐπὶ-
στοί, ὁμιλῶντες.

Ζητῶ παρὰ τῶν Συνελεύσεων τῆς
Γαλλικῆς δημοκρατίας ἵνα παρασκευ-
ασθῶσιν ἡδὲ ἐν τῇ σήμερῃ τῶν διὰ
τὴν ἐργασίαν ἥτις θὰ ἐπιβληθῇ καὶ
δὲν θὰ εἶναι ἀλλοτρίωτον φοβερά ἢ
τὸ προβλημα τοῦ πολέμου.

Εἶναι ὠραῖον δι' ἄνδρα τὴν ἡμέ-
ραν τῆς μάχης νὰ ἀνάγῃ τὰς ἐνεργη-
τικότητας του εἰς μίαν πρῶτην ἡρωί-
σμον καὶ νὰ ῥίψῃται πρὸς τὸν μν-
δραλλοβόλου. Ὁ ἀνὴρ οὗτος τιμᾶται
ὡς τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ἐνῶπιον, ὅμως, καὶ μαχητὰ ἐν
εἰρήνῃ, ἐνώπιον τῶν ὁσίων τιθένται
τὰ σοβαρότατα προβλήματα.

Πάντες διεσπάρμεν λάθρην καὶ θὰ
διαπραγμασθῶμεν ἐν.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ διαπραγμασθῶμεν
πολλὰ οὕτως καὶ μικρὸν χρόνον.

Πρέπει ν' ἀναλογισθῶμεν τῶν πα-
λαιῶν ἡμῶν ἐξ ὧν τὸ πνεῦμα, αἰνί-
σας καθίσταται ἡμᾶς λαὸν ἐτοιμον
νὰ ἀναφύγῃται δι' ἰδεώδες τι, ἰδεώ-
δες θαυμαστά, περὶ ὧν δὲν θὰ
καταφύγομεν ποτὲ, οὐκ ἔμμελον τῆς
δουρὸς θὰ συναρμολογῶμεν τοὺς ἀστέρας,
οἵτινες φωτίζουν τὸν οὐρανόν.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΝΕΟΤΗΤΑ

Ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῶν παγκυπριονικὸς καὶ πολυνικὸς, μέλος τοῦ Πα-
τριωτικοῦ Ὀμίλου, πνευματικὸς τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου,
ἀποδοστής τῆς Ἱατρικῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου,
ἐθελοντὴς τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων, ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ὑπὸ
ρετῶν εἰς τὴν οὐρανίαν νοσοκομεία τοῦ Γαλλικοῦ μετώπου
καὶ ἥδη ἐν Παρισίοις σπουδαστὴς τῆς ἐκεί Ἱατρικῆς Σχολῆς
κ. Ζήνων Α. Μίτσιγγας ἐκ Λευκωσίας ἐγραψεν ἡ-
μῖν ἐπικαιρὸς σκέψεις καὶ παραπομπὰς τοῦ χάριν τῆς Κύπρου
τῶν ὁσίων εὐχαριστίας παρῶντες εἰς τὴν προσοχὴν καὶ με-
λέτην τοῦ κοινού.]

Τὸ πρῶτον βλέπω περὶ ἐμὲ τοὺς ἀρρώστους τοῦ θαλάμου
μου μετὰ τὸ θλιβερόν ἐκεῖνο μερίδιον περὶ θέλει νὰ ἐκφράσῃ τό-
σας ἐλπίδας καὶ τόσα οὐνερα, ἅτινα διήγειραν χαράματα ἡσυχᾶ
καὶ χαρῶν, χίλια σκέψεις ἀνέχονται εἰς τὸν νοῦν μου καὶ πο-
νὸν ν' ἐγὼ μὰ τὴν περισσώτερον, διότι γνωρίζω ὅτι οὐδεὶς δύνα-
ται νὰ φανῇ χροῖσμος πλέον εἰς αὐτοὺς, διότι εἶναι πλέον ἀργά
(εἶναι φθιστικοὶ καὶ ἀνίστοιοι). Καὶ οὕτω ἐν τῇ θλίψει μου ἐπιρρί-
πτω δὴν τὴν εὐδύνῃ τῆς ἀσθενείας καὶ τῶν πόνων αὐτῶν οὐκ
εἰς τὰ ἄλλα αὐτὰ πλάσματα, ἅτινα δὲν γνωρίζουν ἀρετὰ ὅτι ἀ-
φορῶν τὸν βίον καὶ τὰς προφυλάξεις ἐναντίον τῶν τῶσων κακῶν ἅ-
τινα τὸν περιστοιχίζουν, ἀλλ' εἰς ἐκείνους, οἵτινες, ἀντὶ νὰ φρον-
τίζωσαν νὰ παρασκευάσων πλάσματα δυνάτῃ μετὰ τοὺς πνευ-
ματικὸν ἀσθενεῖς νὰ μανθάνουν πῶς νὰ ἐμβολῶσιν τοὺς ὁργανί-
σμοις καλὰ ἢ κακὰ.

Διὰ τὴν ἑνὲς προσπαθοῦμεν συμφῶνι; πρὸς τοὺς πλέον στοιχει-
ώδεις κανόνας τῆς ὑγιεινῆς νὰ παρασκευάσων ἡμέτεροι καὶ ὁρ-
γανισμοὺς στερεοὺς καὶ δυνατοὺς οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀναγκάζωμε-
θα νὰ καταφεύγωμεν εἰς ἐμβολῶματα πρόσκαιρα καὶ οὐκ ἀπο-
τελεσματικὰ ἐνίοτε; Ἀλλὰ οἱ ἀνδράποδοι ἀσθενεῖαν μικρὰν ἢ μεγάλην,
ἐξέτασε αὐτὴν κατὰ βάθος, καὶ θὰ εὖρεται πάντοτε ἀρέλειαν τῆς ὑ-
γιεινῆς ἢ αὐτῶν τῶν πασχόντων ἢ τῶν γονέων αὐτῶν.

Ἰδοὺ μεγάλα ἐκθύναται καὶ τάσεις αἰτίνας ἀρχίζουν νὰ ὑπερ-
εξοχῶνται εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἐδῶ, καὶ προσπαθῶν ἐν πάσῃ εὐ-
καιρίᾳ νὰ προσδώσων ὅπου δύναται ὠθησὶν εἰς τὸν κόσμον πρὸς
τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀέρα.

Νέοι σύλλογοι καὶ νέαι ἐταιρεῖαι μετὰ τῶν ἐξοχωτέρων ἀν-
δρῶν καὶ τῶν μεγαλειτέρων κεφαλῶν ἰδρύονται καθ' ἑκάστην πρὸς
καθοδήγησιν καὶ ὑμνησὴν ἐκπαιδευτικῶν τῶν νέων.

Ἰδοὺ τὰ νεώτερα ἰδεώδη τοῦ πολιτισμοῦ μετὰ τῶσων ἐτῶν
ἐκχάσονται καὶ παραλύσιν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πρὸ ὀλίγων μη-
νῶν ὑπάρχοντος πολιτισμοῦ.

Καὶ ὅμως, ἡμεῖς, ἐδῶ κάτω, προσπαθοῦμεν πῶς νὰ μιμηθῶ-
μεν τοὺς ξένους ἐνθ' ἔχομεν τόσα παραδείγματα καὶ ὑποθήκας,
ὡς ἀφῆκαν εἰς ἡμᾶς οἱ παλαιοὶ μᾶς, πῶς νὰ λησμονήσωμεν τὴν
φύσιν καὶ τὸν ἀέρα, πῶς νὰ ἰσώσωμεν τοὺς ἑκείνους τὸν στη-
νόμενον ἢ τὸ ὑπόδημα, καὶ δὲν φροντίζομεν νὰ παρασκευάσωμεν
ἰσχυροὺς καὶ στερεοὺς ὁργανισμοὺς φυσικοὺς ὡς οἱ παλαιοὶ, τοὺς
ὁποίους ὅλος ὁ κόσμος μετ' ἡμῶν τὴν σημερινὴν προδοδὸν τοὺς
θαυμάζει ἀκόμη καὶ θὰ τοὺς θαυμάζῃ, ποῦ εἶναι πλέον ὠραῖοι
καὶ πλέον ἐκυστικοί, παρὰ τὰ ξενικά ἀπομνημονεῖα τῶν ἄλλων, χω-
ρὶς τινος συμφωνίας πρὸς τὸ κλίμα μᾶς καὶ τὰ ἔθιμά μᾶς.

Ἰδοὺ οἱ κίνδυνοι τοῦ ὑποβάλλω εἰς τοὺς ὑπευθύνους. Ἐάν
θέλῃ ὁ τόπος νὰ καμῇ καλοὺς λατοῦς καὶ μάλιστα τοὺς καλλιτέ-
ρους καὶ εὐθηνοτέρους, ἂς καμῇ κατὰ τὸν ὅσον ἐκείνη τὴν ὁδο-
τῆς ἀγᾶπης τοῦ ὁ ἀέρος καὶ τῆς καθαρῆς ἀτμοσφαιρῆς.

ΖΗΝΩΝ Α. ΜΙΤΣΙΓΓΑΣ

Υ. Γ. Ὅσον ἐμβαδύω εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην τόσῳ
μᾶλλον ἀγαπῶ τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀέρα δὲν ὑπάρχει καλλίτερον
φάρμακον δι' ἡμᾶς τὰς ἀσθενείας.

Διότι γνωρίζω διττάποτε ὁ ἱατρὸς δίδει φάρμακα διὰ τινὰ νό-
σον χωρὶς ὅμως νὰ γνωρίζῃ θετικῶς ὅτι δὲν θὰ βλάβῃ ἄλλο ὄρ-
γανον καὶ οὕτω φερόμεθα τυφλῶς, ἐνθ' ἡ φύσις εἶναι πάντοτε
βεβαιότερα καὶ ἀνευ φόβου.

Σ. Κ. Φ. Καταχωρίζομεν τὰ ἀνωτέρω ἐν περιπτῇ διότι παρουσιάζου-
σιν ἡμῖν ἑλληνιστοῦσιν μὴ θαυμάζοντα ἀπὸ τῆς ψευδούς ξενικῆς
ἀγῆλης καὶ μετὰ δικαίου ἐθνικοῦ ἐγωισμοῦ ζητεῖται καὶ ἐπὶ τὴν ἀλή-
θειαν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐπιστήμῃ, ὅσα θὰ γράφει εἶναι ὠραῖα καὶ σωτήρια
προτροπαὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεότητά ἵνα καταλήγῃ αὐτὴ τὴν μεροληπτικὴν
ἀποστροφὴν τῶν καφενείων καὶ τῶν καπηλειῶν καὶ νὰ ἐξορμήσῃ εἰς τὸν
ὕψιστον βίον, εἰς τὴν κοινότητα καὶ τὸν στίβον τῶν γυμναστηρίων, ἐκεῖ
ὅπου παρεσκευάσθη ἡ φυλὴ μᾶς ἵνα ἀναδειχθῇ μεγάλη, ἐνδοξὴ καὶ
ἀθάνατος.

Οἱ προηγουμένως Παγκύπριοι ἀγῶνες παρέχουσιν ἀρίστην εὐκαιρίαν
ὅπως ἡ ἑλληνικὴ νεότης προσεγγίσῃ καὶ ἀφομοιωθῇ πρὸς τὴν ἐνδοξὴν καὶ
μεγάλην ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα.

Τὸ καθῆκον τῶν Γάλλων ἐν εἰρήνῃ.

Τίμῃ εἰς τοὺς συμμάχους μᾶς.

Πρέπει νὰ ἐκπληρώσωμεν ἀγωνά
τινα ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἵνα, ἀ-
φοῦ ἐγενόμεθα ἄξιοι ἐν τῷ πολέμῳ,
δειχθῶμεν ἄξιοι καὶ ἐν εἰρήνῃ.

Πρέπει νὰ τοῦ εἶπω: ἐάν δὲν εἶχομεν
συμμάχους, δὲν θὰ ἦδυνάμεθα νὰ
θριαμβεύσωμεν. Οὐδεὶς τῶν Συμ-
μάχων θὰ ἠδύνατο νὰ θριαμβεύσῃ
χωρὶς τῆς βοήθειας τῶν ἄλλων.

Εἰς τινὰς, ὅμως, φησὶ τοῦτο ἐλάτ-
τωσις τῆς δόξης. Διαβλέπω ἐν τούτῳ
καλλίτερον πρῶτον. (Ζωηρὰ χει-
ροκροτήματα εἰς τὸν κ. κ. βουλευτὰ.)

Ἐκείνημεν φίλους τοὺς παλαιούς
αἰώνους ἐχθρούς ἡμῶν, τοὺς Ἀγγλοὺς
(γέλωτες) καὶ τοὺς ἀγαπῶμεν πολὺ,
ὅταν βλέπωμεν τὰ θαύματα ἅπανα ἐξ-
τέλεσσαν εἰς τὸ πῆλιν τῆς μάχης.

Ὁ κ. Πισσων καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς
Βουλῆς εἶπον ὅτι εἶχομεν νὰ εἰπωμεν
περὶ τῆς Ἰταλίας, τῶν Σέρβων καὶ

τοῦ εἰσῶ, γαλλοὶ ἀλληλεγγύη. (Ζω-
ηρὰ χειροκροτήματα). Ἀ! πόσον ἐμ-
ψυμένον, ἐθελουσίως ἀλλήλους, καὶ
πόσον ἐνένομη εὐτυχεῖς δι' ἐπανεύ-
ρυν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὺς καὶ φί-
λους κατὰ τὰς φρεσύναις αὐτῶν ἡμέ-
ρας.

Χάρης εἰς τὴν ἐδρασίαν ταύτην
ὑπεμείναμεν τὰ πάντα, οἱ τῆς δεξιᾶς,
οἱ τῆς ἀριστερᾶς, οἱ τοῦ κέντρου, δὲν
ἐπῆρχον πλέον εἰ μὴ Γάλλοι.

Κύριοι, πρέπει τοῦτο νὰ παραμείνῃ.
Ἐκείνος θὰ διατηρῇ τὸ ἰδεώδες αὐτοῦ
(δυσκολεῖται ἀπὸ τῆς ἀρκᾶς ἀριστερᾶς) δι-
ότι εἴμεθα χώρα ἰδεωδῶν καὶ ἐπι-
ρροπαμένων δι' ἀρετῶν δυνάτων τὸ δικαί-
ωμα ὅπως καλόμεθα ἔθιμα ὁδηγοὶ
τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ κ. Ρενωδέλλ.—Διὰ τοῦτο
φορτωμένοι καθ' ἑκάστην δι' ἔργων.

Κλεμανσώ.—Δὲν θὰ ἐπρεμν-
ῇ ξένους, ὅστις εἶχε μάθει πρὸ τοῦ πο-
λέμου νὰ ἐκτιμᾷ ἡμᾶς ἀνεπαρκῶς, νὰ
ἀρτῇ νὰ σκέπταιται ὅτι εἶχε κρῖναι ἐν
ἀρχῇ καλῶς. Πρέπει νὰ ὁμῶμεν ἡμεῖς
αὐτοὶ. Ὁ, κ. κ. βουλευτὰ νὰ ἐξακολου-
θώμεν νὰ τὸ θέλωμεν, δι' ἐπὶ τῶν ἐμῶν,
νὰ ἐξακολουθώμεν νὰ ζητοῦμεν.

Μὴ πιστεύομεν ὅμως εἰς τὸ ἀλά-
θην ἡμῶν ὅσα κόμματα ἀντιποι-
οῦνται τὸ ἀλάθην, δυνάτον νὰ ἀγᾶ-
γῶσι τὸν λαὸν νὰ λυπηταί δι' ἡκολού-
θησιν ὁδηγοῦς, ὧν αἱ καθολικαὶ
γνώσεις δὲν ἦσαν ὡς, εἰς τὸ ἔθος
δὲν ἐπείστομεν.

Ἐχομεν ἀνάγκην ἀλληλεγγύης. Ἐ-
κείνημεν τὴν Δημοκρατίαν ἐν εἰρήνῃ
ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐν τῷ πολέμῳ,
ἔσομεν ἡμᾶς αὐτὴ ἐν τῷ πολέμῳ. (Ζω-
ηρὰ χειροκροτήματα καὶ ἀνεμυσμαί.)

(Οἱ κ. κ. βουλευταὶ ἐγγράφονται).

Ἐγὼ νὰ εἶπω ἐπὶ λέξεις τινὰς ἐκε-
ρεῖται ἐν τῷ πολέμῳ. Ὁ ἀναμνη-
στικὸς ὡς χρόνον τινὰ ἐπὶ τὴν εἰρή-
νην, ἡν ποθεῖται, ἡ μοῖρα ὅπως καθώ-
ρισε τὴν τύχην τῆς Γαλλίας καὶ τῶν
ἄλλων τῆς ἐλευθερίας λαῶν.

Κατὰ τηλεγράφ. ἀγγελίαν, τοῖς
Ρέουτερ, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερ. Συμ-
πολιτίας Δρ Οὐόλστον ἀφίκετο τῇ 11
Παρασκευῇ εἰς Βρίστολ τῆς Ἀγγλίας
διὰ τὸ προσεχὲς Συνέδριον τῆς ἐν-
στάσεως.